

Διαζύγιο και Συγκρούσεις: Όταν το Διαζύγιο δεν Σταματά τις Συγκρούσεις.

Διάφορες μελέτες αποδεικνύουν ότι οι συζυγικές συγκρούσεις προκαλούν περισσότερα προβλήματα στα παιδιά σε σύγκριση με το διαζύγιο. Φαίνεται ότι το μέγεθος της γονεϊκής διαφωνίας ως ένας από τους ισχυρότερους προγνωστικούς παράγοντες της προσαρμογής των παιδιών, παρά το διαζύγιο.

Διάφορες έρευνες δείχνουν ότι το διαζύγιο δεν είναι αυτό που από μόνο του τραυματίζει τα παιδιά αλλά το γεγονός ότι πολλά από τα παιδιά διαζευγμένων γονέων έχουν συχνά μακρά ιστορία έκθεσης σε συζυγικές διαφωνίες. Φαίνεται πως μέχρι και έντεκα χρόνια πριν το διαζύγιο, τα παιδιά είναι εκτεθειμένα σε συγκρούσεις και για αυτό τείνουν να παρουσιάζουν αυξημένη επιθετικότητα, παρορμητικότητα, άγχος και συναισθηματικά προβλήματα.

Τα ζευγάρια που χωρίζουν, αρχικά αντιμετωπίζουν μια κρίση στη σχέση τους, που περιλαμβάνει πολλές αδιευκρίνιστες συγκρούσεις, μαζί με μεγάλη απογοήτευση, πόνο και θυμό. Ως εκ τούτου, η διαδικασία του διαζυγίου φαίνεται να ξεκινάει πολύ πριν από την πραγματική απόφαση του νομικού διαζυγίου.

Αλλά, τι συμβαίνει όταν ο χωρισμός δεν καταφέρνει να σταματήσει τις συγκρούσεις; Η απάντηση είναι πολύπλοκη. Μερικοί γονείς καταφέρνουν να επιλύσουν τις διαφορές τους με το διαζύγιο. Δυστυχώς, για κάποιους

άλλους, η σύγκρουση μπορεί να κλιμακωθεί γύρω από το χρόνο της συζυγικής διάλυσης και ακόμη και να συνεχιστεί πολύ μετά το διαζύγιο. Τα παιδιά φαίνεται επίσης να αισθάνονται δυσφορία καθώς αισθάνονται αισθήματα ντροπής και πολλές φορές κατηγορούν τον εαυτό τους, ειδικά όταν οι γονείς συνεχίζουν να τσακώνονται για θέματα που αφορά την κηδεμονία ή τον τρόπο ανατροφής τους.

Πολλά παιδιά συχνά ανησυχούν και διαμαρτύρονται για το γεγονός ότι οι γονείς τους, τα εμπλέκουν στις προσωπικές τους διαμάχες, το οποίο ως συνέπεια προκαλεί έντονα ψυχολογικά προβλήματα στα παιδιά. Τα παιδιά που εκτέθηκαν σε αυξημένες συγκρούσεις μετά τον χωρισμό παρουσιάζουν υψηλότερα επίπεδα διαταραχών συμπεριφοράς σε σύγκριση με τα παιδιά που είχαν μειωμένη έκθεση σε συζυγικές συγκρούσεις. Άρα όταν η οικογενειακή διένεξη παραμένει στην οικογενειακή ζωή, μπορεί επίσης να έχει μακροπρόθεσμες συνέπειες στη ζωή των παιδιών, όπως στην κοινωνικοποίησή τους και στις μετέπειτα σχέσεις τους ως ενήλικες.

Τόσο οι συγκρούσεις όσο και το διαζύγιο από μόνα τους δεν είναι κατ' ανάγκην επιβλαβή για τα παιδιά. Ωστόσο, οι άλυτες χρόνιες συγκρούσεις φαίνονται πιο τοξικές για τα παιδιά. Συνεπώς, οι γονείς πρέπει να βρουν τρόπους να τις διαχειρίζονται ώστε τα παιδιά να μην θεωρούν τον εαυτό τους υπεύθυνο.

